

gangen til kildeskat, og *da* en enighed mellem ægtefællerne om at søge separation som regel i sig selv er det bedste bevis for, at forholdet mellem dem er ødelagt, *da* man i praksis ikke foretager undersøgelser af den nærmere baggrund for parternes fælles ønske, *da* separationen bortfalder, hvis parterne undlader at ophæve samlivet eller genoptager samlivet efter stedfunden ophævelse, og *da* man i Norge og Sverige ikke kræver „dyb og varig uoverensstemmelse“ som betingelse for separation, når der foreligger enighed, vil justitsministeriet ikke udtale sig imod, at bestemmelsen i forslagens § 33 forenkles, således, at ordene „på grund af dyb og varig uoverensstemmelse“ udgår.

Af hensyn til separationsinstituttets karakter vil man imidlertid anse det for rigtigst, at man gennem bevarelse af ordene „når de mener ikke at kunne fortsætte samlivet“ understreger forudsætningen om, at samlivet ophæves, jfr. også de norske og svenske formuleringer.

Spørgsmål 19:

Kan ministeren tiltræde en regel om, at separation kun bortfalder som følge af samlivets genoptagelse, såfremt parterne er enige om denne virkning og eventuelt afgiver erklæring herom?

Svar:

1. Efter den gældende ægteskabslov § 75 bortfalder separationens virkninger for fremtiden, hvis ægtefæller, som er blevet separeret, genoptager samlivet.

Ernst Andersen anfører i Familieret, 2. udg., 1967, side 144-45 bl. a., at samlivet efter praksis ikke er ophævet, hvis ægtefællerne efter separationen fortsætter fælleskabet om bolig og husførelse, og at der i praksis i det hele er utilbøjelighed til at antage, at separationen er trådt i kraft, hvis ægtefællerne forsøger at ordne sig inden for den tidligere boligs rammer. At ægtefællerne midlertidigt bor sammen, fordi de skal have solgt en forretning eller en fast ejendom, eller fordi en ægtefælle skal have nogen tid til at finde anden passende bolig, ses der dog bort fra.

Om genoptagelse af samlivet skriver Ernst Andersen bl. a., at der, hvis ægtefællerne kun holder ferie sammen, og dette

ikke resulterer i, at de flytter sammen igen, er tilbøjelighed til i praksis at anse det passerede som et forsøg, der ikke førte til genoptagelse af samlivet, hvorfor separationen ikke er bortfaldet, og at samme synspunkt kan anlægges i andre tilfælde af kortvarig sammenflytning.

Mere udførlige oplysninger om retspraksis findes i L. Ringgård og H. Funch Jensen, Ægteskabsloven, 1967, side 147-51, jfr. navnlig højesteretsafgørelsen i U.f.R. 1948, side 189 (efter ca. 8 måneders separation flyttede hustruen tilbage til manden, hos hvem hun forblev i 3 à 4 uger, hvilket ikke havde til følge, at separationen bortfaldt).

Også i justitsministeriets praksis antages det, at separation består uanset genoptagelse af samlivet, hvis forsøget ikke har strakt sig over mere end 3 à 4 uger. Har samlivet været længere, vil man som hovedregel anse separationen for bortfaldet. I grænsetilfældene vil man imidlertid tillægge det betydning, om der mellem ægtefællerne er enighed om, at separationen ikke er bortfaldet.

2. I ægteskabslovforslagets § 35 gentages den gældende bestemmelse.

Som fremhævet i ægteskabsudvalgets betænkning II, side 85, har bestemmelsen givet anledning til tvivl i nogle tilfælde, hvor parterne indbyrdes eller over for en offentlig myndighed har haft afvigende opfattelser af, hvorvidt en separation fortsat bestod. Det vil imidlertid efter udvalgets opfattelse ikke være muligt at give en nøjagtig afgrænsning af, i hvilke tilfælde en separation må anses for bortfaldet.

3. Justitsministeriet må tage afstand fra en så gennemgribende ændring af separationsinstituttet som skitseret i spørgsmålet, navnlig fordi en regel af det anførte indhold vil kunne være til væsentlig skade for den svagere part i ægteskabet.

Som ovenfor nævnt er der ved anvendelsen af den gældende bestemmelse om bortfald af separationen tilbøjelighed til at se bort fra tilfælde, hvor parterne for at prøve muligheden for en genoptagelse af samlivet bor sammen for en kortere tid. Den gældende ordning, som foreslås opretholdt ved lovforslaget, åbner således en vis mulighed for, at der i separationstiden foretages forsøg af denne art efter gensidig aftale mellem parterne.